

EL LECTOR ESCRIU

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin les quinze línies o els vuit-cents caràcters d'extensió. ELPUNTAUVI es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Venda d'alcohol a les barraques

■ Vull felicitar públicament l'Ajuntament de Girona en tot l'afer de les barraques que durant les Fires han venut begudes alcohòliques a menors d'edat.

Em sembla molt raonable que es mantingui la fermesa en les sancions després de veure els magres resultats dels tancaments parcials de l'any passat imposats per l'anterior equip de govern. Després que el govern municipal avisés reiteradament que tancaria les barraques que incomplissin la normativa, em sorprèn que ara la UGT es presenti a si mateixa com una víctima. Segons els seus portaveus —que reconeixen la venda a la seva barraca de begudes alcohòliques a menors d'edat— l'Ajuntament no va acceptar la proposta de reobertura que els feia la mateixa UGT: reobrir i poder continuar venent alcohol a canvi d'oferir la recaptació íntegra (inclosa la de les begudes alcohòliques) a d'altres entitats, entre elles les que treballen per a la prevenció de l'alcoholisme.

Home, posats a fer, per què no proposaven directament oferir la recaptació a la resta de barraques que no han venut alcohol als menors d'edat? Així, tots contents.

TONI BARDERA TRULL
Girona

Mobilitat reduïda

■ Aquesta queixa va adreçada a les administracions estatal, catalana i locals perquè dictin lleis i obliguin a complir-les. A les associacions d'hostaleria, restauració i als molts llocs que estan malament, perquè ho arreglin; i per acabar, als sindicats i a les organitzacions de consumidors perquè es queixin i els punxin més, a veure si no s'encanten.

Es tracta de l'accés i l'es-

Motociclisme: passió i risc

■ Benvolgut senyor Miquel Riera, el passat dia 25 d'octubre, la secció *L'apunt* contenia l'article d'opinió titulat *Motos*, signat per vostè. Lamento molt haver d'expressar-li, en representació del sector del motor, i especialment del motociclisme, la nostra més enèrgica protesta pel contingut de l'escrit, per la manca de rigor periodístic i d'objectivitat. I més encara quan l'autor és el director de l'edició.

Entenem que, encara que es tracti d'un article d'opinió, ha de mantenir uns fonaments en les afirmacions que s'hi expressen. En aquest sentit, qualificar els motociclistes de "bàrbar" i comparar-los amb els "executors de Gaddafi", supera els límits de la llibertat d'expressió: va més enllà d'una opinió i acaba resultat un insult. La veritat, se'm fa molt difícil entendre unes afirmacions tan esgarriofoses. Ha sentit les declaracions dels últims dies de persones expertes en aquest esport? Ha escoltat les declaracions del pare de Marco Simoncelli? Va veure l'homenatge que li van fer diumenge passat a l'última cursa de GP? Les imatges i les paraules s'han expressat per si soles i invaliden qualsevol opinió externa.

Seria comprensible que hagués centrat l'article en si són o no són prou segurs els circuits, si cal o no plantejar-se mesures. Ara bé, fer judicis sobre la bonhomia de les persones que es dediquen a un determinat esport, encara que comporti riscos, ja són figures d'un altre païner. És més, quin esport no té risc? L'alpinisme? Els salts d'esquí? Els eslàloms? La fórmula 1? El ciclisme?, etcètera. De les seves paraules es desprèn que tots ple-gats devem ser una colla de bàrbar, ja que qui més qui menys assumeix riscos en les seves activitats quotidianes: creuar un carrer per una zona no senyalitzada, circular amb un vehicle, anar en bicicleta, anar a un parc d'atraccions, muntar a cavall... Sr. Riera, des del respecte i amb la més bona intenció opino que el més bàrbar de tot és fer judicis desmesurats, pocs meditats i ofensius, que denoten una manca de respecte cap a aquelles persones que estimen un esport i que, tot i essent conscients del risc personal que assumeixen, ho decideixen lliurement i el comparteixen, en aquest cas, amb altres corredors competint al voltant d'un circuit, tots ells conscients del que s'hi juguen i voluntàriament.

ERNEST PLANA LARROUSSE. President de CORVE (Associació d'Empresaris de Comerç i Reparació de Vehicles i Embarcacions)

tada de les persones amb mobilitat reduïda en aquests locals.

Per començar, quan volen entrar ja tenen el primer problema: obrir les portes; a vegades son tan pesants que ni les poden fer córrer.

Seguim cap a dins. Quan estan instal·lades, tenen la necessitat d'anar al servei.

La majoria de les vegades s'ha d'anar escales amunt o avall (perquè estan situats als soterranis) i sense ni un trist ascensor o cadira mecànica.

Per fi aconseguen arribar al seu destí, però encara els queda un altre calvari... entrar i seure al vàter.

Normalment hi han d'anar

en companyia per si cauen. Aquell espai sol ser tan petit i estret que tots dos han de fer maniobres perquè la persona en qüestió s'assegui. És tan avall que quasi va a terra. Llavors, per aixecar-se, un altre martiri: no hi ha una miserable barra on agafar-se.

Resumint, senyors, no marxin més la perdiu amb la Merkel, el Gaddafi, el català, el Barça, el Madrid i tantes altres coses. El que han de fer és mirar que a tota aquesta gent que es troben amb aquests problemes els sigui més còmode entrar i sortir d'aquests llocs i deixeu-vos de ximpleries. I si *los señores de la capital no lo entienden*, que els seus amics catalans els ho expliquin.

Si us interessa tinc una llista molt llarga de tots aquests locals.

SANTI SUÑER VICENS
Girona

L'exposició de la mostra de figures de plom a Girona

■ Com és tradició, l'associació El Baluart de Girona va oferir del 21 d'octubre al 6 de novembre la XXXI Mostra de figures de plom històriques, formacions i concurs internacional al *castrum* dels manaies de Girona, a l'església de Sant Lluc.

Dins la mostra s'hi podien trobar diferents apartats, dedicats entre d'altres a l'aviació. Concretament un d'ells estava dedicat a la Segona Guerra Mundial, amb avions de combat de l'època a escala 1.48.

Una feina molt elaborada feta per un amant de l'aviació, tal com vaig poder veure el dia 1 de novembre, dia de Tots Sants, amb el seu nom, Jordi Esteba.

Felicitats a tots els concursants, però, en especial, a la feina feta d'en Jordi Esteba.

XAVIER CARRERA I BOSCH
Cassà de la Selva (Gironès)